

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200388
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8118200388.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne B. Q., K.. XX.X.XXXX, O. B. Š. XXX, XXX XX V. X, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 582,30 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 582,30 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 12.1.2018 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 582,30 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov, pod sp. zn. 15C/195/2013 o vydanie bezdôvodného obohatenia, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 15C/195/2013, z 24.6.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/281/2015, z 27.4.2017, ktoré sa stali právoplatnými 20.7.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol: „Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázane, že zmluvný vzťah účastníkov konania je zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá, bola spotrebiteľskou zmluvou. Predmetnú zmluvu súd podrobil preskúmaniu z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok. Dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 77, 02% je takmer 5, 5 - násobne vyššia ako úrok pri úveroch poskytovaných bankami vtom čase s dobou splatností 1-5 rokov, ktorý bol vo výške 13,69%. Práve túto skutočnosť súd považuje za rozhodujúcu pre posúdenie skutočností, či predmetná úverová zmluva je platná, vzhľadom na

dojednanú výšku úroku. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nutnosť zvýšenej ochrany spotrebiteľa má za to, že toto dojednanie v úverovej zmluve je neplatným dojednaním, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi. Túto časť nemožno oddeliť od ostatných častí úverovej zmluvy, nakoľko je to podstatná časť zmluvy, preto súd považoval celú úverovú zmluvu za neplatnú. Keďže súd dospel k záveru, že zmluva bola od počiatku neplatná, boli zmluvne strany povinné podľa § 457 ods. 2 Občianskeho zákonníka vydať si bezdôvodné obohatenie." Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže ako spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadostučinenie požaduje vo výške 582,30 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Nárok na primerané finančné zadostučinenie odvodzuje od jej úspechu na súde v konaní vedenom na OS Prešov, pod sp. zn. 15C/195/2013, v ktorom síce súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného

obohatenia vo výške 472,88 eura, avšak žalovaný sa chcel skutočne na jej úkor bezdôvodne obohatiť o sumu vyššiu, a to o 582.30 eura. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti 109,42 eura len z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovaným.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobkyni žiadny ňou uplatňovaný nárok nevznikol, rovnako neboli preukázané skutočnosti, na základe ktorých by takýto nárok mohla uplatňovať. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne o porušení jej práv, nakoľko a) z podanej žaloby nie je ani zrejmé, a ani konkretizované aké konkrétne právo žalobkyne bolo porušené, b) žalobkyňou označený rozsudok žiadne uvedené porušenie práv spotrebiteľa nepreukazuje. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Žalobkyňa si ako spotrebiteľka neuplatňovala v žiadnom súdnom konaní porušenie svojich práv alebo povinností. Túto právnu skutočnosť t.j. predchádzajúce úspešné uplatňovanie práv a povinností, si mylne zamieňa s tým, že medzi účastníkmi konania prebehlo konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia. Na strane žalobkyne nevznikla a ani nemohla vzniknúť žiadna majetková, resp. nemajetková ujma alebo škoda, ktorá by prípadne zakladala dôvodnosť nároku na finančné zadosťučinenie. Ďalej uviedol, že žalobkyňa si v súvislosti s dotknutým zmluvným vzťahom, ktorým je Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300011058 zo dňa 27.08.2013, uplatňuje aj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 300,- eur v konaní vedenom pred tunajším súdom pod sp. zn. 13Csp/46/2017. V uvedenom konaní si žalobkyňa svoj nárok zakladá na tom, že prebehlo konanie o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola uzatvorená na zabezpečenie záväzkov vyplývajúcich zo spomenutej úverovej zmluvy, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný (správne malo byť žalobkyňa) si teda duplicitne uplatňuje nedôvodný nárok na primerané finančné zadosťučinenie v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Žalobkyňa ďalej nepreukázala žiadnym dôkazom a ani nekonkretizovala také okolnosti, v ktorých by bolo možné určiť splnenie ňou tvrdených funkcií požadovaného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa neuviedla nič, z čoho by sa dalo usudzovať, že ňou požadovaný nárok splní funkciu relutárnu, satisfakčnú a sankčnú či odradzujúcu. Tvrdenie o relutárnej povahe je nejednoznačné a máťuce. Pojem „relutárny“ sa spája vždy s náhradou za niečo, čo nie je možné poskytnúť (nahradiť) inak. Žalobkyňa v súvislosti so svojím tvrdením o relutárnej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia ale neoznačila a neuviedla, čo by sa ním malo nahrádzať a z akého dôvodu práve v peniazoch tak, aby bola splnená relutárna funkcia. Rovnako aj tvrdenie o satisfakčnej funkcii uplatňovaného finančného zadosťučinenia nemá podľa žalovaného oporu v tvrdeniach žalobkyne. Žalobkyňa neoznačila nič, s čím by sa satisfakčná funkcia mala spájať. Uvedené žalovaný považuje aj vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne o sankčnej a odradzujúcej funkcii finančného zadosťučinenia. Z tvrdení žalobkyne nie je zrejmé, s akými skutkovými tvrdeniami a s akými skutočnosťami vyplývajúcimi z pomeru sporových strán by malo byť spojené tvrdenie o takejto funkcii žalovaného nároku. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa nevrátila žalovanému ani sumu poskytnutého úveru. Žalovaný poprel aj výšku nároku a spôsob jeho určenia. Žalovaný napáda dôvodnosť nároku na uplatňované finančné zadosťučinenie. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (viď IV. ÚS 210/04). Na priznanie žalobkyňou uplatňovaného nároku (dokonca v danom rozsahu) neexistuje žiadny skutočný a zákonný dôvod. Z tvrdení žalobkyne nevyplýva, že by jej bola spôsobená ujma. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha opakovane zaplatenia sumy, ktorá jej bola zo strany žalovaného poskytnutá v rámci povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie uloženej rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 15C/195/2013, na ktorý žalobkyňa v podanej žalobe poukazuje, pričom tento pôvodne žalovaný nárok jej bol v celom rozsahu (pozn. v zmysle jeho podanej žaloby) priznaný aj odvolacím súdom. Žalobkyňa si teda uplatňuje duplicitne právo na plnenie, na ktoré nemá právny nárok.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 4-6, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 7-9, Vyjadrením žalovaného na č.l. 23-24, zo spisu 13Csp/46/2017: žalobou na č.l. 1-2, rozsudkom Okresného súdu Prešov 17C/91/2012, dopĺňacím rozsudkom 17C/91/2012 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove 9Co/30/2015. a zistil tento skutkový stav:

4. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 24.6.2015, č.k. 15C/195/2013 - 135 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 472,88 eura. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia

súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázane, že zmluvný vzťah účastníkov konania je zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá, bola spotrebiteľskou zmluvou. Predmetnú zmluvu súd podrobil preskúmaniu z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok. Dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 77,02% je takmer 5,5 - násobne vyššia ako úrok pri úveroch poskytovaných bankami v tom čase s dobou splatností 1-5 rokov, ktorý bol vo výške 13,69%. Práve túto skutočnosť súd považuje za rozhodujúcu pre posúdenie skutočnosti, či predmetná úverová zmluva je platná, vzhľadom na dojednanú výšku úroku. Súd dospel k záveru, že vzhľadom na nutnosť zvýšenej ochrany spotrebiteľa má za to, že toto dojednanie v úverovej zmluve je neplatným dojednaním, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi. Túto časť nemožno oddeliť od ostatných častí úverovej zmluvy, nakoľko je to podstatná časť zmluvy, preto súd považoval celú úverovú zmluvu za neplatnú. Keďže súd dospel k záveru, že zmluva bola od počiatku neplatná, boli zmluvne strany povinné podľa § 457 ods. 2 Občianskeho zákonníka vydať si bezdôvodné obohatenie.

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 27.4.2017, sp. zn. 20Co/281/2015 rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti potvrdil. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 400% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Žalobcom požadovaný úrok z úveru ročne 77,02 % spôsobil značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov tejto úverovej zmluvy, pretože bolo súdom v rámci skutkového stavu preukázane a zistené, že priemerné v tomto období boli úroky vo výške 13,69 % ročne. Ak odvolateľ poukazuje na oddeliteľnosť tej časti zmluvy, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na výške úrokov a odplate, tak odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, absolútna neplatnosť podľa § 39 OZ dopadá aj na právne úkony odporujúce dobrým mravom a za taký treba považovať aj úverový právny úkon s neprimerane vysokou výškou úrokov, ktorú už možno označiť za úžernú. V demokratickej spoločnosti by nemal byť priestor pre toleranciu takýchto právnych úkonov.

6. Žalobkyňa pri svojom výsluchu uviedla, že sa v konaní 15C/195/2013 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej bola poskytnutá suma 50.000,- Sk, pričom odmena bola 45.000,- eur. Súd jej žalobe vyhovel, keď dospel k záveru, že v zmluve boli neprimerané úroky, ktoré boli v rozpore s dobrými mravmi. Bolo jej vyplatené bezdôvodné obohatenie avšak v nižšej sume, keďže v určitej časti bola žaloba zamietnutá z dôvodu premlčania. V tomto konaní sa domáha primeraného finančného zadosťučinenia avšak vo výške, v ktorej sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť, to je 582,30 eura. Pokiaľ ide o konanie 13Csp/46/2017, tak v tomto konaní sa domáha primeraného finančného nakoľko som bola úspešná v konaní o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Primerané finančné zadosťučinenia vo výške 582,30 eura požaduje z dôvodu toho, že žalovaný prijal sumu nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov a to aj cestou Dohody o zrážkach zo mzdy. Ďalej uviedla, že od roku 2008 do roku 2013 bola zamestnaná na Okresnom súde v Prešove, kde mala príjem okolo 450 eur, pričom mala úvery od Profi Creditu, v Providente a v Ceteleme.

7. Zo žaloby vo veci 13Csp/46/2017 je zrejme, že žalobkyňa si uplatňuje voči žalovanému nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 300,- eur z poukazom na to, že bola úspešná v konaní 17C/91/2012 o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov 01.08.2008 do 31.12.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí(6) musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným, je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 582,30 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa zo dňa 24.6.2015, sp. zn.

15C/195/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, zo dňa 27.4.2017, sp. zn. 20Co/281/2015 sa žalobkyňa úspešne domohla od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenie vo výške 472,88 eura. Nebola úspešná v časti 109,42 eura z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovaným Oba súdy zhodne dospeli k záveru, že dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 77,02% je v rozpore s dobrými mravmi, pričom túto časť nemožno oddeliť od ostatných častí úverovej zmluvy, nakoľko je to podstatná časť zmluvy, a preto súdy považovali celú úverovú zmluvu za neplatnú. Proces uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol v rukách žalovaného. Žalovaný zapríčinil, že nedošlo k platne k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere tým, že od žalobkyne požadoval úrok vo výške 77,02%, ktorý takmer 5,5 - násobne prevyšoval úrok pri úveroch poskytovaných bankami vtom čase, a ktorý súdy vyhodnotili v rozpore s dobrými mravmi. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 4 ods.2 zák. č. 258/2001 Z.z. a žalobkyňa sa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadostučinenie.

14. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadostučinenie vo výške 526,30 eura. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd pritom zobral do úvahy aj to, že žalobkyňa mala v čase, keď žalovaný získal bezdôvodné obohatenie, príjem vo výške 480,- eur, mala viacero úverov od nebankových spoločností a teda finančné prostriedky, o ktoré sa žalovaný obohatil, nepochybne mohla použiť na uspokojenie svojich životných potrieb. Zároveň pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadostučinenia súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.8.2017, sp. zn. 7Co/23/2017, ktorý uviedol: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadostučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 771,- eur“. Obdobne Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 20Co/192/2016 konštatoval: „Pri určení výšky priznaného zadostučinenia odvolací súd je toho názoru, že primerané povahy a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 453,30 eura, ktorej zaplatenia sa žalovaný bezdôvodne domáhal v konaní sp. zn. 7C/425/2014, a ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.“ S poukazom na vyššie uvedené teda súd priznal žalobkyni finančné zadostučinenie vo výške 526,30 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatiť, pričom súd vzhľadom na okolnosti veci túto sumu pokladal za primeranú.

15. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného o duplicitnom uplatňovaní nároku na primerané finančné zadostučinenie, keďže v konaní 13Csp/46/2017 si žalobkyňa uplatňuje nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 300,- eur z poukazom na to, že bola úspešná v konaní 17C/91/2012 o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pričom v predmetnom konaní z dôvodu toho, že žalobkyňa bola úspešná v konaní 15C/195/2013. Žalobkyňa teda opakovane úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv a teda jej vznikol nárok na opakovane primerané finančné zadostučinenie.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, a preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd v konaní nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by náhradu trov konania nepriznal. O výške náhrady trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).